

A Ritonavir, egy HIV proteáz-inhibitor alkalmazása a HIV-1 fertőzés kezelésére. Előzetes vizsgálat

Cikk: Markowitz, M. és mtsai. - New Engl. J. Med. 333, 1534, 1995.

Szerzők E. H. Hacia klinikai vizsgálatot végeztek a Ritonavir 800 mg-os dózisú alkalmazásának és kombinációjának hatékonyságának felmérése érdekében. Úgy tűnik, hogy a Ritonavir alkalmazása a HIV-1 vírus terjedését csökkenti, és a CD4+ sejtszámot növeli. A Ritonavir terjedését megelőzően a betegeknek az egyéb antiretrovirális kezelést követően a vizsgálat előtti állapotukhoz hasonlóan magas volt a HIV-1 vírus terjedése a HIV-1 fertőzött betegek között.

Maga a vizsgálat két csoportba oszlott. Az első csoportban a betegek napi kétszer 800 mg Ritonavirt kaptak, a második csoportban napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. Az eredmények azt mutatják, hogy a Ritonavir alkalmazása csökkenti a HIV-1 vírus terjedését, és növeli a CD4+ sejtszámot. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

Előzetes vizsgálatok:
A vizsgálatban 22 beteg vett részt. A placeboval, illetve a Ritonavir kombinációját kapó betegek közötti különbség a laboratóriumi paraméterekben nem volt statisztikailag szignifikáns. Az első 12 hét után, a második 12 hetes követés után a betegek közötti különbség a HIV-1 vírus terjedésében és a CD4+ sejtszámokban volt statisztikailag szignifikáns. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

Maga a vizsgálat két csoportba oszlott. Az első csoportban a betegek napi kétszer 800 mg Ritonavirt kaptak, a második csoportban napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. Az eredmények azt mutatják, hogy a Ritonavir alkalmazása csökkenti a HIV-1 vírus terjedését, és növeli a CD4+ sejtszámot. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

CD4+ sejtszámok: A Ritonavir kezeléssel a betegek közötti különbség a HIV-1 vírus terjedésében és a CD4+ sejtszámokban volt statisztikailag szignifikáns. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak. Az eredmények azt mutatják, hogy a Ritonavir alkalmazása csökkenti a HIV-1 vírus terjedését, és növeli a CD4+ sejtszámot. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

Előzetes vizsgálatok: A vizsgálatban 22 beteg vett részt. A placeboval, illetve a Ritonavir kombinációját kapó betegek közötti különbség a laboratóriumi paraméterekben nem volt statisztikailag szignifikáns. Az első 12 hét után, a második 12 hetes követés után a betegek közötti különbség a HIV-1 vírus terjedésében és a CD4+ sejtszámokban volt statisztikailag szignifikáns. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

Előzetes vizsgálatok: A vizsgálatban 22 beteg vett részt. A placeboval, illetve a Ritonavir kombinációját kapó betegek közötti különbség a laboratóriumi paraméterekben nem volt statisztikailag szignifikáns. Az első 12 hét után, a második 12 hetes követés után a betegek közötti különbség a HIV-1 vírus terjedésében és a CD4+ sejtszámokban volt statisztikailag szignifikáns. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

Előzetes vizsgálatok: A vizsgálatban 22 beteg vett részt. A placeboval, illetve a Ritonavir kombinációját kapó betegek közötti különbség a laboratóriumi paraméterekben nem volt statisztikailag szignifikáns. Az első 12 hét után, a második 12 hetes követés után a betegek közötti különbség a HIV-1 vírus terjedésében és a CD4+ sejtszámokban volt statisztikailag szignifikáns. A vizsgálatban résztvevő betegek két csoportba oszlottak. Az első csoport betegjei napi kétszer 800 mg (n=111) vagy kétszer 400 mg (n=109) Ritonavirt kaptak. A második csoport betegjei napi kétszer 400 mg Ritonavirt kaptak.

A Ritonavir hatékonysága és az a tény, hogy kevés mellékhatással jár, lehetővé teszi a Ritonavir szilárd készítmények alkalmazását a HIV-1 fertőzött betegek kezelésében. A Ritonavir szilárd készítmények alkalmazása a HIV-1 fertőzött betegek kezelésében a Ritonavir szilárd készítmények alkalmazását teszi lehetővé.